

Socialisme europeu: l'enfonsament?

A les eleccions europees del maig de 2019 els socialistes europeus temen patir una caiguda electoral històrica: poden fins i tot deixar de ser el segon grup parlamentari de la cambra

En el darrer congrés de Berlín, només un 56% dels delegats de l'SPD (partit socialdemòcrata alemany) van donar suport a una tercera gran coalició de Govern amb la CDU de Merkel: les joventuts del partit s'hi van oposar frontalment i molts alts càrrecs i eurodiputats de l'SPD es lamenten que "de tant sacrificar-nos per l'interès general del país aviat no ens quedarà partit". L'SPD de Martin Schulz només va obtenir un 20% dels vots l'any passat al Bundestag i, tot i prometre passar a l'oposició, les males enquestes (17%) l'han forçat a pactar per evitar unes eleccions anticipades.

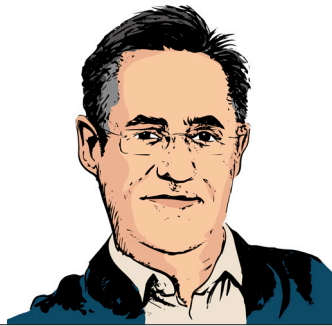
La desorientació de la socialdemocràcia alemanya, durant tants anys referent del socialisme europeu, és un símptoma de les males perspectives dels partits socialistes de molts països, que poden patir un daltabaix històric a les properes eleccions del Parlament Europeu, fins al punt d'arribar a perdre la meitat dels seus 190 eurodiputats actuals. L'actual president del grup socialista, l'italià Gianni Pittella, plega i se'n torna cap a Itàlia: ell és dels que pensen que, sense un discurs diferenciat als pactes de tants anys amb els populars, fracassaran a les properes eleccions europees.

El Brexit s'emportarà els 20 eurodiputats laboristes, tot i ser un dels pocs països on els socialistes tenen bones expectatives electorals (del grup popular europeu els *tories* de Cameron ja en van marxar el 2014 i el 2019, per tant, no els trobaran a faltar). A França i a Holanda el partit socialista ha estat quasi desballestat l'any passat i poc s'espera d'ells al 2019; al 2014 go-

vernaven els seus països i van obtenir un notable representació.

A Itàlia Renzi va obtenir 31 eurodiputats el 2014, en el seu moment electoral més dolç. Ara, però, el seu Partito Democratico tot just aspira a fer coalició de govern amb la dreta, atès que el pol de partits de dretes de Berlusconi (Forza Itàlia i Lliga Nord) supera a les enquestes el pol d'esquerres de Renzi. El primer lloc sembla que serà per als radicals de 5 Stelle.

A Bèlgica i a Àustria, per primera vegada en dècades, els partits socialistes, a banda d'estar en mínims històrics, no formen part dels governs de coalició a nivell federal, fet que els debilita notablement. A Grècia el PASOK, que encara va salvar els mobles el 2014, ara està sota mínims, tal com passa també a Polònia i Hongria, on els partits socialistes són gairebé residuals.

RAMON
TREMOSA

A Espanya el tema català ha obligat i pot obligar el PSOE a anar del bracet del PP molt més temps del que voldria, fet que li dificulta articular un discurs diferenciat, per la qual cosa no capitalitza el desgast de govern que pateix el PP. Al PSOE li pot costar repetir al 2019 els seus 14 eurodiputats actuals (al 2014 en va obtenir 24).

Només a Romania, Suècia, Portugal i Eslovàquia hi ha governs socialistes que gaudeixen de bona salut, tot i que el seu discurs sigui completament aliè al discurs socialista clàssic: a Suècia el Govern d'esquerres socialista-verd ha reintroduït el servei militar obligatori, després d'haver augmentat la despesa militar del país (una despesa que l'anterior Govern de dretes suec havia reduït). A Eslovàquia el Govern socialista té una posició clarament antirefugiats, per evitar el creixement dels partits més explícitament antieuropeus. A Finlàndia, finalment, els socialistes han aturat la seva caiguda quan han canviat radicalment de discurs amb els rescats bancaris dels països del sud: de ser-hi favorables fins al 2014, ara hi són del tot contraris.

Sembla que Macron vol crear un grup nou al proper Parlament Europeu, al marge del grup liberal de Verhofstad, per tal de captar molts diputats a dreta (Barnier?) i esquerra (Renzi?) i disputar així el primer lloc al grup popular europeu. Si Renzi se n'anés amb el cavall guanyador francès, el grup socialista podria quedar molt desballestat.

Eurodiputat independent pel PDeCAT